

Република Србија
УПРАВНИ СУД
ОДЕЉЕЊЕ У КРАГУЈЕВЦУ
I-4 У 22476/18
Дана 18.06.2019. године
Београд

Управни суд, и то судија Мира Василијевић, као судија појединац, решавајући по тужби Ловачког удружења „СОКО“ из Бајине Баште, Душана Вишића 5, кога заступа пуномоћник Драган М. Јелисавчић, адвокат из Бајине Баште, Душана Вишића 3, против туженог Повереника за информације од јавног значаја и заштиту података о личности, Београд, Булевар Краља Александра 15, ради поништаја решења број: 071-01-1772/2017-03 од 08.11.2018. године, у предмету информације од јавног значаја и заштите података о личности, дана 18.06.2019. године донео је

РЕШЕЊЕ

Тужба **СЕ ОДБАЦУЈЕ**.

Образложење

Тужилац је поднео тужбу овом суду 14.12.2018. године, ради поништаја решења туженог органа број 071-01-1772/2017-03 од 08.11.2018. године, којим је, ставом првим диспозитива наложено тужиоцу, да без одлагања, а најкасније у року од пет дана од дана пријема овог решења, обавести из да ли поседује тражене информације, односно документе у којима су исте садржане, и то: уговор о коришћењу средстава буџетског фонда за развој ловства Републике Србије који се односи на градњу репро-центра за дивљу свињу у ловишту „СОКО“ по конкурс за расподелу средстава тог фонда у 2015. години и уговор бр. 401-00-03542/2016-10 о коришћењу средстава буџетског фонда за развој ловства Републике Србије по конкурс за расподелу средстава тог фонда у 2016. години, закључене између Ловачког удружења „СОКО“ и Министрства пољопривреде и заштите животне средине; документе који се односе на коришћење средстава по тим уговорима и извештаје о коришћењу средстава по истима који су до 24.04.2017. године достављени наведеном Министрству, као и да му, уколико наведене документе поседује, у истом року достави копије истих, с тим што ће пре достављања, заштитити и учинити

недоступним податке о личности, као што су: адреса становања, лични матични број грађана и слично, уколико су садржани у тим документима и ставом другим диспозитива, да о извршењу решења из става првог тужилац обавести Повереника у року од седам дана од пријема овог решења. Наводећи разлоге због којих сматра да Ловачко удружење “СОКО” није орган јавне власти, истиче да тужилац није ни обвезник достављања одговора на тражене информације од јавног значаја, с тим што подносилац захтева није навео које информације су му потребне, већ само захтева доставу докумената. Предлаже да суд тужбу уважи, оспорено решење поништи и предмет врати на поновно одлучивање

У образложеном одговору на тужбу, тужени орган је оспорио активну легитимацију тужиоца за покретање и вођење управног спора, будући да се у поступку у коме је донет оспорени акт одлучивало о остваривању права на приступ информацијама од јавног значаја, по захтеву који је поднет тужиоцу, који је према одредбама Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја орган јавне власти од кога се тражи информација, односно има положај првостепеног органа, против чије одлуке је дозвољено подношење жалбе, с тим што је у случају оцене законитости оспореног акта од стране суда тужени остао при разлозима из образложења оспореног решења. Предложио је да суд тужбу одбаци, као поднету од неовлашћеног лица или одбије као неосновану.

У поступку претходног испитивања тужбе, Управни суд је нашао да тужбу треба одбацити.

Одредбом члана 11. став 1. Закона о управним споровима (“Службени гласник Републике Србије”, број 111/2009) је прописано да тужилац у управном спору може бити физичко, правно или друго лице, ако сматра да му је управним актом повређено неко право или на закону засновани интерес. Државни орган, орган аутономне покрајине и јединице локалне самоуправе, организација, део привредног друштва са овлашћењима у правном промету, насеље, група лица и други који нему својство правног лица, могу покренути управни спор ако могу да буду носиоци права и обавеза о којима се решавало у управном поступку. Ако је управним актом повређен закон на штету јавног интереса, управни спор може да покрене надлежни јавни тужилац. Ако су управним актом повређена имовинска права и интереси Републике Србије, аутономне покрајине или јединице локалне самоуправе, управно спор може да покрене и надлежно јавно правобранилаштво.

Одредбом члана 26. став 1. тачка 4. Закона о управним споровима је прописано да ће судија појединац одбацити тужбу ако утврди да се управним актом који се тужбом оспорава не дира очигледно у право тужиоца или у његов на закону засновани интерес (члан 11. став 1).

Како је у овој правној ствари тужба поднета од стране првостепеног органа и како оспореним решењем није одлучено о жалби тужиоца, већ о жалби из поднетој због непоступања тужиоца по захтеву за приступ информацијама од јавног значаја, из чега произлази да тужени оспореним решењем није ни одлучивао о праву тужиоца, нити је повређен његов на закону

засновани интерес у смислу цитираних прописа, Управни суд је нашао да је тужба поднета од стране лица које нема активну легитимацију за подношење тужбе.

Стога је Управни суд на основу члана 26. став 1. тачка 4. Закона о управним споровима одлучио као у диспозитиву овог решења.

Како је тужба одбачена, то суд није одлучивао о истакнутом захтеву за накнаду трошкова управног спора.

РЕШЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 18.06.2019. године, I-4 У 22476/18

Судија
Мира Василијевић, с.р.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

Против овог решења може се изјавити приговор посебном већу Управног суда у року од 8 дана од дана пријема решења.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

ТП